

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia listopada 2015 r.

.....

.....

.....

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 28 F / 15

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko W. z siedzibą w W. przedstawione we wniosku z dnia 8 października 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 13 października 2015 r. i został uzupełniony pismem z dnia 21 października 2015 r., które wpłynęło do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 26 października 2015 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W. z siedzibą w W. – zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpiła do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 8 października 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 13 października 2015 r., o wydanie „*pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów dotyczących opłaty zapasowej*”.

Pismem z dnia 14 października 2015 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku, tj. do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie. Pismo zostało odebrane w dniu 19 października 2015 r. W dniu 26 października 2015 r. do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych wpłynęło pismo, w którym Wnioskodawca uzupełnił braki formalne wniosku przedstawiając własne stanowisko w przedmiotowej sprawie zgodne z wymogiem art. 10 ust. 3 u.s.d.g.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego zdarzenia przyszłego.

Olej opałowy ciężki nabyty wewnątrzspółnotowo przez Wnioskodawcę, zostanie poddany procesowi produkcji, której wynikiem będzie również olej opałowy ciężki. Od ilości końcowej zostanie naliczona i zapłacona opłata zapasowa. W przyszłości Wnioskodawca chciałby tenże produkt poddać ponownej produkcji i tutaj rodzą się dla Wnioskodawcy następujące pytania związane z opłatą zapasową.

Czy wykorzystując do ponownej produkcji produkt, którego proces powstania został opisany powyżej, Wnioskodawca może sobie pomniejszyć ilość końcową produkcji o ilość produktu, od którego w przeszłości Wnioskodawca zapłacił już opłatę zapasową, na zasadzie podanej w art. 21b ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych (...)?

Czy jeżeli art. 21b ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. ma zastosowanie w przypadku Wnioskodawcy, to czy w podanym powyżej przykładzie Wnioskodawca ma postępować zgodnie z ust. 4 przywołanego wyżej art. ustawy?

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

W opinii Wnioskodawcy wykorzystując do dalszej produkcji olej opałowy ciężki (zmiana parametrów), od którego już uiszczył opłatę zapasową, za podstawę obliczenia opłaty zapasowej Wnioskodawca przyjmie różnicę między ilością końcową produktu a ilością oleju opałowego ciężkiego zużytego, od którego opłata zapasowa została już przez Wnioskodawcę zapłacona. Od każdej zużytej ilości Wnioskodawca wystawi oświadczenie o zapłaconej opłacie zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Przepis art.21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy uiszczając opłatę zapasową. Stosownie do treści przepisu art. 21b ust. 2 opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$Oz = (Wh \text{ lub } Wpr) \times U,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG),

Wh - sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną

w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4 pkt 3, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065,

Wpr - wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu

kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4 pkt 3, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065,

U - stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Zgodnie z treścią przepisu art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Przepis art. 2 pkt 8 tej ustawy o zapasach stanowi, iż produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość, a zatem paliwami są: benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie *statystyki energii* (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Wnioskodawca we wniosku wskazał, że jego zdaniem wykorzystując do dalszej produkcji określony wolumen oleju opałowego ciężkiego, od którego to wolumenu już uiszczył opłatę zapasową, za podstawę obliczenia opłaty zapasowej przyjmie różnicę między ilością końcową produktu a ilością oleju opałowego ciężkiego zużytego, od którego opłata zapasowa została już przez Wnioskodawcę zapłacona. Od każdej zużytej ilości Wnioskodawca wystawi oświadczenie o zapłaconej opłacie zapasowej. Swoje stanowisko Wnioskodawca opiera na dyspozycji przepisu art. 21b ust. 3 i ust. 4 ustawy o zapasach.

Przepis art. 21b ust. 3 ustawy o zapasach stanowi, że producent paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), przetwarzający je poprzez procesy mieszania, które nabył od poprzedniego producenta lub handlowca i których ilość stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością paliw, która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca. Jednocześnie w myśl przepisów art. 21b ust. 4 w przypadku, o którym mowa w ust. 3, poprzedni producent lub handlowiec przekazuje producentowi paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), przetwarzającemu je przez procesy mieszania oświadczenie o obliczeniu i zapłacie opłaty zapasowej zawierające w szczególności:

- 1) nazwę i adres producenta lub handlowca;
- 2) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), numer identyfikacji podatkowej (NIP) producenta lub handlowca, jeżeli takie posiada;
- 3) ilość sprzedanych paliw stanowiącą podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej;
- 4) wysokość oraz termin zapłaty opłaty zapasowej.

Przedstawiony przez Wnioskodawcę opis zdarzenia przyszłego nie mieści się wprost w dyspozycji wyżej powołanego przepisu art. 21b ust. 3 ustawy o zapasach, bowiem przepis ten dotyczy producenta paliw, który nabył je od poprzedniego producenta lub handlowca i których ilość stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca. W zaprezentowanym

przez Wnioskodawcę opisie zdarzenia przyszłego nie mamy podmiotu trzeciego, który uiścił opłatę zapasową od danego wolumenu paliw, które następnie zostały zbyte, a w dalszej kolejności poddawane są procesowi produkcji przez kolejnego producenta, który może skorzystać z odliczenia na podstawie przepisu art. 21b ust. 3 ustawy o zapasach. Jednakże należy stwierdzić, że przedstawiony przez Wnioskodawcę we wniosku sposób ustalania wielkości produkcji paliw jako podstawy do obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej w danym okresie rozliczeniowym należy uznać za prawidłowy. Zdaniem organu wykładnia celowościowa przepisu art. 21b ust. 3 prowadzi do wniosku, że ustawodawca wprowadził ten przepis celem wyeliminowania dwukrotnego obciążenia opłatą zapasową tego samego wolumenu paliw. Natomiast wprowadzenie obowiązku uzyskania oświadczenia, o którym mowa w art. 21b ust. 4 ustawy o zapasach, miało na celu zapewnienie właściwego udokumentowania przez poprzedniego producenta faktu obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej w odniesieniu do wolumenu paliw, które następnie zostały zbyte następnemu producentowi.

Mając na uwadze powyższe oraz zakładając racjonalność ustawodawcy należy przyznać rację Wnioskodawcy, co do możliwości zastosowania rozwiązania przewidzianego w art. 21b ust. 3 ustawy o zapasach w sytuacji zaprezentowanej przez Wnioskodawcę jako opis zdarzenia przyszłego. Za przyjęciem takiej wykładni przepisu art. 21b ust. 3 ustawy o zapasach przemawia po pierwsze zasada równego traktowania podmiotów w takich samych rodzajowo stanach faktycznych, a po drugie przyjęte przez ustawodawcę założenie mające na celu eliminację podwójnego obciążania daniną publiczną w postaci opłaty zapasowej tego samego wolumenu paliw. Przyjęcie stanowiska, że producent paliw, który obliczył i zapłacił opłatę zapasową od danego wolumenu wyprodukowanych paliw, a następnie poddaje te same paliwa procesowi dalszej produkcji nie może skorzystać z konstrukcji odliczenia zapłaconej opłaty zapasowej zgodnie ze schematem przewidzianym w art. 21b ust. 3 ustawy o zapasach będzie prowadziło do skutku, iż producent taki znajdzie się w gorszym położeniu z punktu widzenia obowiązku obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej, niż producent, który nabył paliwa od poprzedniego producenta, który wcześniej obliczył i zapłacił opłatę zapasową od wyprodukowanych przez siebie paliw. Byłoby to zatem nierówne traktowanie podmiotów w takim samym rodzajowo

stanie faktycznym. Opłata zapasowa jest obowiązkowym świadczeniem o charakterze publicznoprawnym. Pobierana jest na rzecz podmiotu publicznego - Funduszu Zapasów Agencyjnych. Cechami opłaty zapasowej są jej nieodpłatność oraz bezzwrotność, a celem jej pobierania jest konieczność realizacji zadań publicznych w postaci zapewnienia bezpieczeństwa paliwowego państwa. Wobec powyższego należy stwierdzić, że opłata zapasowa choć nie jest podatkiem, to na pewno jest daniną publiczną i niezasadnym byłoby dwukrotne obciążanie opłatą zapasową tego samego wolumenu paliw w ramach procesu ich produkcji.

Na marginesie należy wskazać, że w przypadku podatków podwójne opodatkowanie jest sprzeczne z konstytucyjną zasadą równości i powszechności opodatkowania wyrażoną w art. 84 oraz art. 217 Konstytucji RP. Na temat zakazu podwójnego opodatkowania w krajowym systemie prawa podatkowego, w szczególności na gruncie podatku od towarów i usług, wielokrotnie wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny i Naczelny Sąd Administracyjny (np. wyrok NSA z dnia 11 czerwca 2010r. I FSK 972/09)

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Rozwoju, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.